

Одобрено и препоръчано отъ Министерството на народната просвѣта
КНИЖКА ЧЕТВЪРТА 1936—1937 ГОДИНА XXXII

КОЛЕДЕНЪ СЪНЪ

Зимна буря вѣнка плаче,
а край малкото дете,
като шарени чорапи
баба приказки плете.

И огнището разлива
златенъ сънъ и свѣтлина;
малкото дете заспива
съсь усмивка на уста.

И въ съня си то пхтува
между цвѣтя и тревы,
а надъ шапката му плуватъ
свѣтли весели звезди.

То звезди съ ржката лови
и подъ русата коса
свѣти хваната свѣтулка
като мъничка звезда.

И свѣтулката щастлива
шепне му, че тая ноцъ
ше роди Света Мария
малкия Исусъ Христосъ.

И макаръ, че вѣнка виятъ
вълци зли и вѣтрове,
бий подъ детската зививка
бодро пролѣтно сърдце.

И детето се усмивва
вижда, може би, Христа
и гори съсь радостъ чиста
на челото му звезда.

Богданъ Овесянинъ

